

TAJOVSKÉ NOVINY

Ročník XXIII.

Číslo 2 - špeciálne wydanie

2022

Vážení Tajovčania!

V piatok - 24. jún 2022 - sa do histórie Tajova zapísal veľkými písmenami. Na deň nášho patróna, sv. Jána Krstiteľa, sa udiali hneď tri významné historické spomienkové udalosti, aké sa nedejú každý deň, ani každý rok:

1. udelili vyznamenanie in memoriam ministrom obrany SR Jaroslavom Nádom Eduardovi Gregorovi ako vojnovému invalidovi a veteránovi Veľkej vojny. Akt sa uskutočnil o 11,00 hod. v záhrade PD JGT a JM aj za účastí jeho potomkov - vnukov.
2. O 13,30 hod. sa uskutočnila prezentácia a krst prvej monografie *Tajov a Jabriková*, dielo Vladimíra Sklenku - Anity Murgašovej a Anny Chlebovcovej v Kostole sv. Jána Krstiteľa.
3. O 14, 30 hod. bola odhalená socha nášmu rodákovi: kniazovi, výtvarníkovi, prírodovedcovi, politikovi, a hlavne, vynálezcovi bezdrôtovej telegrafie – Jozefovi Murgašovi.

To sú dôvody, prečo sme sa rozhodli pre špeciálne rozšírené wydanie Tajovských novín. Chceme, aby sa stali kronikou novodobej tajovskej histórie pre budúce generácie.

*Jozef Murgaš - kniaz, maliar, entomológ, politik, vynálezca bezdrôtovej telegrafie –
zľava: PhDr. Vladimír Sklenka, PhD., Ing. Ján Šebo, Mgr. Art. Štefan Kocka, Mgr. Art. Martin Kalmán, Mgr. Jozef Petrik*

Milan Rúfus Rodný list

*Tvoj ded bol dolu.
Dlhšie, než ľuďom treba,
aby im pyšne nevyrástol nos.
Bývalo mu tam
dobre lebo nebárs.
Než do chvály,
to skorej do ponôs.*

*Potichu žil.
A z vŕškov chleby ránal.
V čistote držal slepú uličku.
Ked' už mu bolo
do nevydržania,
tašiel si hľadať dáku službičku.*

*Službička, služba.
Mocní tohto sveta
pisali mu ju bičom edo kože.
A on ich pretrval.
Nesmierna, moje dieťa,
je sila slabých.
Obrov premôže.*

Chcem sa Vám všetkým podakovať v mene Klubu JM a JGT, ako aj osobne, za prípravu a realizáciu všetkých troch významných podujatí v Tajove 24.júna 2022:

- udelenie pamätnej striebornej medaile in memoriam Eduardovi Gregorovi
- prezentácia Monografie Tajov- Jabriková • slávnostné odhalenie pomníka Jozefovi Murgašovi

Zvlášť veľké uznanie a vďaka patrí starostke Mgr. Janette Cimermanovej, pod vedením ktorej všetky tri udalosti mali vydaný priebeh a každý účastník musel mať krásne zážitky nezabudnuteľných udalostí z pripomenej histórie Tajova.

Veľká vďaka patrí scenáristke programu Mgr. Anite Murgašovej a ostatným účinkujúcim.

Ďakujem autorom monografie Mgr. Anite Murgašovej a Dr. Anny Chlebovcovej pod vedením PhDr. Vladimíra Sklenku, PhD., ktorí vytvorili významné a jedinečné dielo o histórii Tajova a Jabrikovej.

Veľká vďaka patri aj Mgr. Jozefovi Petrikovi za jedinečný pomník J. Murgaša, ktorý bol iniciátorom myšlienky a zabezpečil vytvorenie tohto diela, ako aj autorovi sochy Art. Mgr. Martinovi Kálmanovi a Ing. arch. Mariánovi Šovčíkovi - umelcovi, ktorý vytvoril zo sochy majestátny pomník s krížom.

V neposlednom rade chcem sa podakovať aj Dr. Wande Gregorovej, ktorá bola iniciátorom myšlienky udelenia ocenia Eduardovi Gregorovi, na základe, čoho Klub Jozefa Murgaša podal žiadosť na Ministerstvo obrany SR. Akcia pod taktovkou MO SR v zastúpení významných predstaviteľov ministerstva mala svoje osobité čaro a nezabudnuteľný zážitok.

Som rád, že aj ja osobne i Klub Jozefa Murgaša a J. G. Tajovského mohol aspoň malou mierou prispieť k dôstojným oslavám týchto historických udalostí v Tajove dňa 24.6.2022.

Veľká vďaka Vám všetkým za prípravu, ochotu, realizáciu a spoluprácu.

S úctou a pozdravom,
Ing. Ján Šebo

Účinkujúci pred otvorením podujatia

zľava: Vladimír Homola, Ing. Richard Zimányi, pracovníčky MO SR, stredoškolská profesorka G JGT, študenti G JGT- Markéta Abrahámová a Alexander Hruskó, manželia Šaškovci s Wandou Gregorovou, vojenský sprievod

Hostia podujatia

Vystúpenie Vladimíra Homolu

Vyznamenanie prevzali vnuka Eduarda Gregora Wanda Gregorová a vnuk Miroslav Šašek.

*Prihovor štátneho tajomníka ministra obrany SR –
Mariána Majera V pozadí moderátor podujatia
Miroslav Minár – redaktor vojenskej redakcie RTVS*

*Wanda Gregorová spomína na starého otca
– invalida a veterána Eduarda Gregora*

Pietna spomienka na Eduarda Gregora

24. júna 2022 o 11:00 hod. prebehlo slávnostné udelenie pamätnej medaily in memoriam ministrom obrany Slovenskej republiky vojnovému veteránovi Prvej svetovej vojny Eduardovi Gregorovi, známemu ako jednoruký rezbár z Tajova, ktorý bol o 22 rokov mladším bratom Jozefa Gregora-Tajovského.

Uskutočnila sa pri pamätnom dome J. G. Tajovského. V záhrade starorodičského domu. Podujatie organizovalo Ministerstvo obrany Slovenskej republiky v spolupráci s obcou Tajov. Minister obrany SR Jaroslav Naď udelil Eduardovi Gregorovi pamätnú medailu in memoriam.

Na úvod odznela v podaní vojenskej kapely hymna Slovenskej republiky, na záver to boli tóny historickej hymny Matice slovenskej od Karola Kuzmányho, ktorá vznikla V Banskej Bystrici v roku 1836 – Kto za pravdu horí.

Posádková hudba A SR

Podujatia sa zúčastnili štátny tajomník Ministerstva obrany SR Marián Majer, plukovníci Slovenskej armády, riaditeľ Vojenského historického ústavu plk. Miroslav Čaplovic, riaditeľ AŠK Dukla BB Matej Tóth, starostka obce Tajov Mgr. Janette Cimermanová, predsedka Miestneho odboru Matice slovenskej v Banskej Bystrici JUDr. Pavol Boroň, predsedka

Ing. Mirko Turčan – vojnový veterán
účinkuje s vlastnou skladbou

... a nakoniec veterán SNP – Vladimír Strmeň

Eduard Gregor (1896 – 1954)
Bol druhý najmladší z bratov Jozefa Gregora-Tajovského, deviate dieta Alojza Gregora a Anny Gregorovej, rodenej Greškovej. Bol vyučený krajčír. Vo Veľkej vojne, na Piave, prišiel o pravú ruku. Silou vôle sa naučil rezbárič od tajovského rezbára úžitkových vecí - Ondreja Murgaša od Žiliakov. Predčil svojho učiteľa a stal sa z neho umelecký rezbár.

Podľa článku PhDr. Vladimíra Sklenku, PhD.
v Bystricovinách spracovala a doplnila Anita Murgašová

Účastníci slávnosti udelenia vyznamenania *in memoriam* ministrom obrany SR Eduardovi Gregorovi, invalidovi a veteránovi Veľkej vojny.

Zľava: Ing. Ján Šebo - predseda Klubov JGT a JM, JUDr. Pavol Boroň - predseda MO Matice slovenskej v Banskej Bystrici, Mgr. Janette Cimermanová, starostka obce Tajov, Ing. Mirko Turčan (s červenými makmi), plk. Mgr. Miloslav Čaplovič, PhD. - riaditeľ Vojenského historického ústavu, Wanda Gregorová - vnuka Eduarda Gregora, Miroslav Šašek - vnuk EG, PhDr. Vladimír Sklenka, PhD. - historik a vedúci kolektívu Monografie Tajov a Jabníková, Mgr. Anita Murgašová - šéfredaktorka Tajovských novín a spoluautorka Monografie, Marián Majer - štátny tajomník MO SR, genmjr. Róbert Tóth - veliteľ vzdušných síl OSSR, JUDr. Martin Jakal - generálny riaditeľ Sekcie ľudských zdrojov MO SR, pplk. Matej Tóth - riaditeľ Vojenského športového centra Dukla Banská Bystrica, Ing. Richard Zimányi - generálny štátnej radca zo Sekcie ľudských zdrojov a Oddelenia starostlivosti o vojnových veteránov a vojenských dôchodcov, plk. Ing. Milan Jankura - vojenský poradca štátneho tajomníka; Sediaci: Vladimír Strmeň - vojnový veterán SNP;

Vážení pořadatelé, účinkující,

děkujeme za zaslání pozvánky o významném dni Tajova. Jak jsem psala dříve, za rodinu vnučků Jozefa Gregora Tajovského tentokrát nepřijede žádný z nás. Část je v zahraničí a někteří z nás máme zdravotní problémy, které nám v současné době nedovolují cestovat. Přejeme vám, aby se vám den vydařil a aby vaše aktivity přispěly k rozvoji a pověsti Tajova a jeho významných osobností.

Zdravíme z Prahy a Třeboně,

jménem potomků JGT Tatjana Šišková

Kto sú potomkovia Eduarda Gregora?

Eduard Gregor mal tri dcéry: Johannu (Voržákovú), Oľgu (Račanskú) a Martu (Šaškovú). Štyri vnučky a dvoch vnukov. Dodnes žijú štyria.

Najstaršia vnučka Eduarda Gregora – Jana so sestrou Wandou

Vďaka najstaršej vnučke Eduarda Gregora - Ing. Jane Sokolovej - sme sa stretli na slávnostnom odovzdávaní vyznamenania in memoriam starému otcovi na sviatok patróna Tajova - sv. Jana Krstiteľa. Ona sa toho nedožila. Žiaľ, tragicky zahynula pri autonehode.

Staršia vnučka Eduarda Gregora Eva s najmladšou Wandou na rukách

Ako dieťa ho aj zažila a mala veľmi rada. Eva, žijúca v Bratislave, dala starému otcovi zreštaurovať náhrobný pomník na tajovskom cintoríne. Obe sestry sme sa stali novinárkami, spomína Wanda Gregorová.

So spomienok spracovala AM

Kto sa pýta – veľa sa dozvie

Kto je ten muž vedľa Wandy Gregorovej?

...sa pýtali mnohí účastníci spomienkového podujatia. Vedľa Wandy Gregorovej pri preberaní vyznamenania in memoriam ministrom obrany SR vojnovému veteránovi, tajovskému rodákovi, o 22 rokov mladšiemu bratovi Jozefu Gregorovi-Tajovskému – Eduardovi Gregorovi, nie je nikto iný, ako jeho vnuk – syn najmladšej dcéry vyznamenaného, Marty Šaškovej – Vladimír Šašek.

Wanda Gregorová, ktorá si prevzala priezvisko na pamiatku po starom otcovi, je dcérou najstaršej Gregorovej dcéry Johannu Voržákovou, ktorá žila a zomrela v Bratislave.

1. Pán Šašek, ste jedným zo šiestich vnúčat Eduarda Gregora. Na starého otca sa nemôžete pamätať, pretože zomrel v roku 1954, kedy ste vy ešte neboli na svete. Žil váš starý otec v spomienkach rodiny?

- Pri sviatočných rodinných posedeniach sme si neraz pospomínali na starých rodičov. Na ich ľažký život, na roky detstva mojej mamy Marty, na to, ako začínať školské roky v tajovskej škole. Na to, ako neskôr dochádzala na bicykli po prâsnej ceste do Banskej Bystrice, do tzv. mešťank.
- Často sa v spomienkach vracala do obdobia, keď mohla otca pozorovať pri práci, ako z kusa dreva dokázal stvoriť, vystrúhať predmety, ktoré pod jeho rukami doslova ožili. Dôkazom toho je aj drevená kazeta, ktorú dostala od neho k 20-tim narodeninám.
- Roky to boli naozaj ľažké, príjem, ktorý starý otec dostal za prácu, neraz nestačil užiť 5-člennú rodinu. Vtedy pomohla sestra mojej mamy – Mária Kuriatková – ktorá neváhala sa podeliť s nimi aj o posledný krajec chleba. Neraz nasýtila hladné deti. A pribala nejaké to jedlo aj pre Eduarda, svojho švagra.
- Musím povedať, že mama sa po celé roky svedomito a s láskou sta-

rala o hroby svojich rodičov aj o hrob svojej tety Márii Kuriatko-vej v meste.

2. Nikde sa nespomína stará mama, manželka Eduarda Gregora. Akurát vieme, že bola evanjelička, čo v minulosti bolo ľahko prijateľné v katolíckych rodinách. Môžete nám o tom povedať niečo viac?

- O manželke Eduarda Gregora, o starej mame vieme len toľko, že pochádzala z Radvane, z evanjelickej rodiny. Mala jednu sestru, už spomínanú Máriu Kuriatkovú, ktorá slúžila ako gazdiná v rodine v Banskej Bystrici.

3. Ste synom najmladšej dcéry Eduarda Gregora, Marty. Máte ešte nejakého súrodencu?

- Áno mám ešte o dva roky staršiu sestru Martu.

4. Do Tajova ste chodili s rodičmi. Dokonca ste mali vo Švárovej chatu, oproti futbalovému ihrisku. Obrábali ste pozemok, Greškovský pozemok po prastarom otcovi na Lúčke, oproti družstvu. Viete, že práve toto miesto sa spomína v poviedke Tajovského Do konca?

- Pozemok na Lúčke sme mali veľmi radi, prežili sme tam krásne roky. Vykopali sme tam studňu, zasadili stromy, ruže. Postavili chatku, pozemok oplotili. Žiaľ, po smrti mojej mamy som záhradu prenechal mojej setre, ale tá sa o ňu z väznych zdravotných dôvodov pre imobilitu prestala starať.
- O to viac ma mrzelo, keď sme s manželkou pred istým časom prechádzali okolo a uvideli ju zdevastovanú. Urobila sa z nej prístupová cesta k vedľajšiemu pozemku, po pratele Helene Gregorovej (posledná neter Jozefa Gregora-Tajovského, pozn. AM)
- 5. Neuvažujete, myslíme ešte žijúce vnúčatá, obnoviť dom svojho starého otca za pomoci nejakého projektu obce?
- Pri návštive cintorína v Tajove, na jar tohto roku, moje kroky viedli k domu starého otca na Žiari. Pred manželkou som vyslovil myšlienku – aká škoda, že je dom v takomto stave, že nemá nikto záujem o obnovu, mohlo by tam byť Múzeum Eduarda Gregora. Túto myšlienku podporila aj sesternica Wanda Gregorová pri poslednej návštive Tajova. Spomenula, že by bolo možné zohnať časť finančných prostriedkov na jeho rekonštrukciu prostredníctvom eurofondov v spolupráci s obcou.

Tak to je ďalší potomok Eduarda Gregora. Určite ste ho poznali, ale nikoho nenapadlo, že je to vnuk ďalšieho významného tajovského rodáka. Človeka s úžasnou vnútornou silou, postihnutého ľahkou traumou, ktorej sa nikdy nepoddal.

Rozhovor viedla AM

Ďakujeme rodine Hrčkovej za úpravu, vybrúsenie všetkých Gregorovských náhrobnych kameňov; ďakujeme p. Pavlovi Kálayovi z domu číslo 17 za poskytnutie pripojenia na elektrickú energiu na vybrúsenie spomínanych pamätníkov.

Rozlúčka s Eduardom Gregorom

Drahý nás spoluobčan!

Správa o twojej smrti nás veľmi prekvapila. V twojej chorobe sme stále verili, že sa vrátiš medzi nás, do krahu svojej rodiny, ku svojim včelám a ku svojmu pracovnému stolíku, pri ktorom si vytvoril toľko krásnych umelcovských diel.

Nechce sa nám dnes veriť, že tá vzácna umelcovská ruka už nechytí čarovné dlátko, aby z nemého dreva vytvorila veci hodné pochvaly. A nechytí, lebo navždy ochabla. Zomrel umelec, tvorca mnohých umelcovských rezbárskych prác, ktoré hovorili o vzácnom našom občanovi – Eduardovi Gregorovi, ktorého môžeme smelo pridružiť k dvom veľkým našim rodákam: spisovateľovi Tajovskému a Murgašovi, vynálezcom bezdrôtovej telegrafie.

Nebohý patrí do trojice vynikajúcich Tajovčanov. Umelcovské dielo skromného ľudového výtvarníka prerástlo medze nášho chotára, okresu i kraja a dostalo sa na výstavu do Bratislavu i Prahy. A v roku 1953 jeho najkrajšie práce, bačovské figúrky, boli na výstave v Rumunsku pri príležitosti Svetového festivalu mládeže v Buku-rešti. Mimo mnohých črpákov, čútor a bačovských figuriek, spomeniem reliéf *Podpísovanie mierovej rezolúcie v Tajove v roku 1949*, busty brata spisovateľa Jozefa Gregora-Tajovského, z ktorých jedna je v Dedinskom divadle v Prahe a druhá – majetok Osvetovej besedy v Tajove, aj s jeho poslednou prácou *Päťročnica* je na Krajskej výstave v Banskej Bystrici, ktorú pred štyrmi hodinami práve otvorili. Najkrajšie veci sú v Národnom múzeu v Martine.

Okrem týchto prác venoval sa i tvorbe s obsahom náboženským. Hovorí sa, že veľkí ľudia nezomierajú. A je to pravda. Ani nás spoluobčan nezomrel, lebo jeho dielo rozídené po svete žije a bude žiť i jeho pamiatka v srdciach všetkých Tajovčanov.

Čest twojej pamiatke!

Rozlúčková reč učiteľa Jozefa Šebu nad hrobom Eduarda Gregora, ktorý zomrel 6. mája 1954

Dovolte, aby sme sa Vám podákovali za pozvanie na kultúrnu akciu organizovanú 24.6.2022. vo vašej obci. Vysoko oceňujeme vašu snahu, úsilie a obetavosť, ktorú ste vložili do náročných príprav.

Veľmi pekne ďakujeme za vydarenú organizáciu a uctenie si pamiatky Eduarda Gregora aj Jozefa Murgaša. Tešíme sa z vydanej spomienkovej monografie o Tajove a Jabeníkovej, je vzácnym memoárom a radi si pri nej zaspomíname na historiu obce.

Odhadenie sochy Jozefa Murgaša je taktiež vydareným dielom jej tvorcov a oceňujeme úsilie všetkých, ktorí sa na jej realizácii podielali.

Želáme Vám, aby sa aj v budúcnosti našlo veľa ochotných rúk k spolupráci, pri realizácii vašich plánov a predsavzatí.

S úctou rodina Miroslava Šašeka
(vnuk Eduarda Gregora)

Obecný úrad v Tajove

Klub Jozefa Gregora-Tajovského

Klub Jozefa Murgaša

POZVÁNKA

Dovolujeme si Vás pozvať na prezentáciu
monografie Tajov a Jabríková
24. júna 2022 o 13,30 hod.
v Kostole sv. Jána Krstiteľa v Tajove

Kontakt: Obecný úrad Tajov, mobil: 0918 822 676, e-mail: obectajov@obectajov

Farský úrad v Tajove

Program:

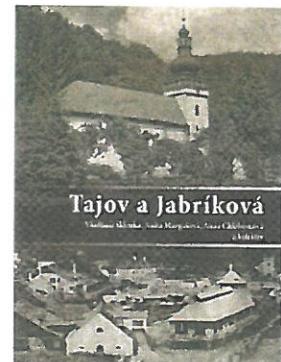
1. *Od Tajova mútnej voda pretekáva*
Anna Murgašová – spev a Ing. Ján Šebo - husle
2. Milan Rúfus: Rodný list – Mgr. Anita Murgašová
3. Príhovor starostky Mgr. Janette Cimermanová
4. Krst knihy: mons. Marián Chovanec a Jozef Keusch
5. Príhovor Ing. Jána Šeba
6. *Mať moja Poľana* – fujara - Dušan Kliment
7. Rozhovory s autormi

Uvádzame dnes do života publikáciu, nevšednú knihu, ktorá bude nadľho pýchou, ozdobou každej domácnosti, veď ako povedal recenzent knihy, vzácný profesor Miroslav Kmet: „kultúrna verejnosť tajovská ňou získala fundament pre uspokojenie úprimného zájmu o svoj región“. Väčšina autorov Monografie je spojená s našou alma mater – UMB. Bud'ako absolventov alebo vedecko-pedagogických pracovníkov.

Kniha je ako dieťa, všetci sa tešia z jeho narodenia, žičia mu... Ale iba rodičia a zvlášť matka vie svoje o jeho prenatálnom období, o radosťach, obavách, predstavách, túžbach, o prebetylých nociach, pretože jeho zrodom začína tá viditeľná kapitola života.

Moderátorka prezentácie PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD., a Mgr. Anita Murgašová počas úvodnej piesni *Od Tajova mútnej voda pretekáva* a pri recitácii básni Milana Rúfusa *Rodný list*

Scenár a rézia: Mgr. Anita Murgašová
Moderuje: PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD.

Účinkujúci:

Mgr. Anita Murgašová – recitácia
 Anna Murgašová – spev
 Ing. Ján Šebo - husle
 Dušan Kliment – fujara
 Technické zabezpečenie: Mgr. Matej Gál

Autori monografie Tajov a Jabríková:
 Mgr. Anita Murgašová – PhDr. Vladimír Sklenka, PhD. – Dr. Anna Chlebovcová

Pozývam teraz na scénu autorov knihy – jej pomyselných rodičov – PhDr. Vladimíra Sklenku, Mgr. Anitu Murgašovú a Dr. Annu Chlebovcovú, aby nám priblížili, čo všetko predchádzalo chvíli, keď uvideli svoje 328stranové dielo, väziacie vyše dvoch kíl – veľkolepú monografiu obcí Tajova a Jabríkovej, takto vyzvala autorov Monografie moderátorka jej slávnostne prezentácie PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD.

PhDr. Vladimír Sklenka spomína na jedinečnosť, s ktorými sa stretal pri štúdiu dokumentov, pri bádaní v prameňoch, archívoch, knižniciach. Hovoril o tom, čo mu záhadne padlo z neba. Pripodobil zaujímavosti, jedinečnosti tajovskej história, hlavne hutníckej. Napríklad, i napriek životnému prostrediu, Tajov bol známy dlhovekostou. Žili tu známe bylinkárky, o ktoré sa opierali aj múdri bystrickí lekári. O tom, až kam sa dostali výrobky tajovských hút. O tom, že sa našli potopené vraky stredovekých lodí s medenými výrobkami na ceste na nové kontinenty práve z hút našej obce aj nedávno. Tajovská med' sa dostala na všetky kontinenty – do Afriky, do Ameriky.....

Spomína na pramene v nemeckých, maďarských archívoch. V archívoch Turzovsko-fuggerovskej obchodnej spoločnosti.

PhDr. Očenášová na adresu Mgr. Anity Murgašovej skonštatovala, že si dlho myslela, že je Tajovčankou do siedmej generácie. Mgr. Anita Murgašová našla pri práci na monografii paralelu medzi Tajovom a jej rodným Spišom – Spiškou Belou. Obe miesta majú slávnych rodákov, rovesníkov – vynálezcov. Tajov kňaza, maliara, entomológia, politika - Jozefa Murgaša (1864-1929) a Spišská Belá univerzitného profesora matematiky a fyziky na Viedenskej univerzite - Jozefa Maximiliána Petzvala (1801 – 1891). Jeden bol vynálezcom bezdrôtovej telegrafie a druhý zakladateľom modernej optiky. Vďaka prvému má súčasnosť mobil a vďaka druhému fotoaparát, kameru.

Hovorila aj o analógii na práci s učebnicou Slovenčiny pre 1. – 3. ročník nedelnej školy pre Slovenský kultúrny spolok v Buenos Aires a prácou na pamätnici. Rozdielny je obsah a forma. Adresát- čitateľ je však rovnaký. Od 6. do 100 rokov.

Ked' tvorila pre slovenské zahraničie vždy si spomenula na osudy Slovákov podobných Jozefovi Murgašovi, ktorí navždy boli

spojení s rodou vlastou pupočnou šnúrou - slovenčinou. Konštatovala, že svet ich poznal, len my sme o nich nemohli nič vedieť. Máme ešte stále nesplatený dlh. Na záver sa podakovala Tajovčanom za pomoc pri informáciách o osudech ich predkov.

Dr. Anna Chlebovcová spomína na výhody ale aj úskalia "echtovnej" Tajovčanky. Uvedomovala si, že rodákom je všetko navôkol samozrejmé, známe, normálne, možno až všedné. Pochopila, že významnosť, či jedinečnosť mnohých javov sa zdá byť iným onakvejšia, žasné nad nimi, lebo to doma nemajú. Hodne jej v tom pomohlo šéfredaktorstvo v Tajovských novinách. Všetko, čo chcela publikovať, najprv si dôkladne naštudovala. V knihách, na internete. Až potom sa pustila do tvorby článku, alebo rozhovoru.

Excelentnú knihu požehnali tajovskou bielehou hlinou, ktorá živila jabríkovských a tajovských hrnčiarov najstarší občania Tajova, viac ako 90-roční páni Jozef Keusch a Viktor Greško za asistencie kňaza Mgr. Jozefa Petříka. Z nej vyrábali predmety každodennej potreby a nádoby pre laboratórium tajovských hút. Nádoba, z ktorej sa krstilo, bola zachovaná vnučkou posledného hrnčiara – Mariou Šušovou – z roku 1898.

Spracovala SO-Š, AM

Som hrdá, že sa práve ja môžem za Vás všetkých podakovať tvorcov našej prvej pamätnice za to, že vznikla, že je, konštatovala starostka obce

Mgr. Janette Cimermanová.

Vážená pani starostka,

dovoľte mi ešte raz Vám osobne a aj všetkým spoluorganizátorom úprimne podakovať za pozvanie na Vašom milom podujatí v Tajove. Bolo to veľmi milé a krásne podujatie a som na Vás veľmi hrdý.

Budem o tom ešte písat, lebo ste mojím vzorom aj pre celý náš slovenský vidiek. Musíme sa všetci od vás učiť, ako si máme uctiť svojich významných ľudí. Žiaľ, mnohí naši spoluobčania vidia u ľudí, čo dokážu niečo viac vidieť len jeho častokrát len vymysленé neduhy. Ak si budeme podľa vášho vzoru ozaj vziať sami seba a svojich blízkych, tak budeme všetci oveľa šťastnejší.

Ja som veľmi rád, že som u Vás stretol aj viacerých známych a dojalo ma aj to, že som bol s vami všetkými v mojom rodnom dome. Ja si vás i Tajov veľmi vážim a Ste pre mňa vzácnou oázou priateľstva a lásky. Veľmi Vám držím palce, aby sa vám dobre darilo a aby ste mohli robiť aj v budúcnosti podobné krásne podujatia pre ľudí, ktorí to zvlášť teraz veľmi potrebujú. So srdičným pozdravom

*Karol Herian
syn tajovského pána učiteľa Heriana*

cirkevná rubrika

Jozef Murgaš je v Tajove

Jozef Murgaš je doma v celom svete. Pozná ho americká Pensylvánia. Navštívil ho osobne americký prezident Theodor Roosevelt. Stretol sa vo svojom laboratóriu s Edisonom. Podpísal sa pod Clevedanskú aj Pittsburghskú dohodu o novom štáte – Česko-Slovensku. V USA vydal 14 patentov. 23. 11. 1905 vykonal prvý prenos hovoreného slova éterom. 12. november 1944 Pensylvánia vyhlásila za Deň reverenda Murgaša. Posmrtnie prepustil svoje meno americkej vojnovej lodi 2. svetovej vojny.

Pozná ho Praha, pozná ho Mnichov, pozná ho Budapešť, pozná ho Banská Bystrica... Vrátil sa domov, do starej vlasti v novej podobe.

Po svete sú po ňom pomenované ulice. Na jeho pôsobiskách sú pamätné tabule, či busty. Slováci po ňom pomenovali školy, základnú aj strednú. Ale sochu v nadživotnej veľkosti má iba jednu – v rodnom Tajove. Pred kostolom sv. Jána Krstiteľa od 24. júna 2022 víta prichodiacich hostí.

Spomienky potomka Jána Murgaša, brata Jozefa Murgaša

Pán farár, ďakujem Vám za Vás záujem o osobnosť reverenda Jozefa Murgaša.

Aj keď trochu oneskorene, plním svoj sľub, že Vám napíšem to, čo som sa o okolnostiach odchodu Jozefa Murgaša do USA dozvedel od jeho netere Irmy, dcéry jeho brata Jána, ktorá bola mojou starou mamou z matkinej strany.

Podľa toho čo vravela, sa Jozef Murgaš na odchod chystal veľmi narýchlo, pretože dostal varovanie, že mu hrozí policajné presledovanie z národnostných dôvodov. Jeho brat Ján mu dal peniaze na lodný lístok a ako náhradu mu Jozef zanechal svoje husle s tým, aby ich Ján predal a tak si pokryl výdavky. Pár dní po Jozefovom odchode sa naňho boli vypytať žandári. To už ale bol Jozef Murgaš mimo ich dosahu.

Je možné, že úmyslom vtedajšej vrchnosti bolo radšej sa Murgaša zbaviť, teda urýchliť jeho odchod do emigrácie, ako ho uväzniť. Vtedajší biskup Rimély a tiež jeho tajomník Ján Havran (vtedy vrah Havráni János, velyký "uhorský vlastenec") totiž o Murgašovom úmysle odísť do Wilkes Barre v Pensylvánii veľmi dobre vedeli, keďže na tento krok si Murgaš vyžiadal súhlas biskupa. Pritom Havráni Murgaša vyslovene neznášal, to tiež moja stará mama spomínala. Informácia o Murgašovom chystanom odchode mohla presiaknut' až k uhorskej žandarmérii aj s tým, že ide o "pansláva". Toto je už ale čisto moja špekulácia, neviem ju podopriet faktami.

Avšak aj v prípade, že zámerom vtedajších orgánov štátnej moci bolo Murgaša iba zastrašiť, aby s odchodom príliš neotáľal, pokladám za nepravdepodobné, že by Murgaš za týchto okolností urobil rozlúčku v kruhu rodákov. Prirodzená reakcia človeka v takejto životnej situácii je v tichosti sa rozlúčiť s najbližšími a bez meškania zmiznúť.

Pán Vranka, autor knihy "Jozef Murgaš - z doliny prerástol hory" mi na jar r.2019 povedal, že príbeh o rozlúčke so spevom počul od Tajovčanov. Takže neviem, odkiaľ vlastne informácia o rozlúčke reverenda Jozefa Murgaša s rodámi pochádza a či je to pravda alebo legenda. Teoreticky mohlo ísť aj o Murgašovho menovca, keďže je to v Tajove a na okolí dosť bežné priezvisko. To je ale len moja ďalšia špekulácia. Moja nebohá mama spomínala, že vo Vrankovej knihe sú niektoré nepresnosti a možno aj niektoré fabulácie ktoré sa už asi nedajú ani overiť ani vyvrátiť (napr. spolužička Frederika z malíarskej akadémie). Takže ju chápem skôr ako románové spracovanie života Jozefa Murgaša než ako absolútne presný životopis. Napriek tomu som pánovi Vrankovi za túto knihu vďačný, pretože výrazne prispel k popularizácii osobnosti Jozefa Murgaša a jeho diela. A jednu vec vystihol pán Vranka úplne v zhode s tým, čo moja stará mama veľakrát vravela: Jozefovi Murgašovi bolo lúto, že nemohol mať rodinu a deti.

To je všetko, čo som sa o odchode Jozefa Murgaša do USA dozvedel v rodinnom prostredí.

Sme vďační za autentické spomienky praprasynovcovi Jozefu Murgaša – doc. RNDr. Milanovi Kolibiarovi, CSc., pravnukovi Jána Murgaša z Bratislavy

Obecný úrad v Tajove

Klub Jozefa Gregora-Tajovského

Klub Jozefa Murgaša

POZVÁNKA

Dovoľujeme si Vás pozvať na slávnosť odhalenia sochy tajovskému rodákovi – kňazovi, vynálezcom bezdrôtovej telegrafie, príroovedcovi a politikovi –

Jozefovi Murgašovi

24. júna 2022 o 14,30 hod. pred Kostolom sv. Jána Krstiteľa v Tajove

Kontakt: Obecný úrad Tajov, mobil: 0918 822 676, e-mail: obectajov@obectajov

Farský úrad v Tajove

Program:

1. Vladimír Roy: Ikarus
2. Ked'sa Slovák do sveta poberal – Anna Murgašová a Ing. Ján Šebo
3. Otvorenie slávnosti – Mgr. Jozef Petrík
4. Príhovor autora sochy – Art.Mgr. Martin Kálman
5. Príhovor Ing. Jána Šeba
6. Požehnanie a odhalenie sochy – banskobystrický biskup mons. Marián Chovanec a tajovský kňaz Mgr. Jozef Petrík
7. Spomienky na Jozefa Murgaša:
 - Muži tvoria dejiny... – Mgr. Anita Murgašová
 - Entita Jozefa Murgaša – PhDr. Slávka Očenášová – Štrbová
 - Idem, idem, lebo musím – Dušan Kliment

Scénár a rézia: Mgr. Anita Murgašová
Mgr. Jozef Petrík

Moderuje: PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová
PhD. a Mgr. Jozef Petrík

Účinkujúci:

Mgr. Anita Murgašová – recitácia
Anna Murgašová – spev
Ing. Ján Šebo – husle
Dušan Kliment – fujara
Technické zabezpečenie: Mgr. Matej Gál

Genéza prvej sochy rev. Jozefa Murgaša na svete

1. Pán farár, kedy vznikla prvá myšlienka postaviť sochu Jozefa Murgaša v Tajove?

- Dobrá otázka. Najskôr sme chceli len sochu. Áno, prvú sochu Jozefa Murgaša práve v jeho rodisku. Bolo to ešte v roku 2013, kedy sme na Ministerstve kultúry SR (ďalej MK SR) podali 33 - stranový projekt na bronzovú sochu Jozefa Murgaša. Model bol od akademického sochára Milana Ormandíka z Kremnice. Celkový rozpočet bol 30.000,-€, my sme žiadali iba 17.000,-€. Pretože v roku 2014 sme slávili 150. výročie narodenia J. Murgaša, tak sme túžili si pripomienuť to aj takýmto krásnym spôsobom. Aj Nikolovi Teslovi urobili prvú sochu až na 150. výročie narodenia pri Niagarských vodopádoch.
- Ako sa dalo predpokladať, od našej sociálnej a kultúrnej vlády sme nedostali ani cent. Nevadí. Nech sa im darí. Voľte ich aj nadálej... Ďakujeme. Ale vlastne toto je slovenská realita, keď niekto niečo dobré a pekné chce urobiť len tak, tak to vlády a páni, ktorí robia všetko pre ľudí nepočujú a nepodporia.

2. Odpoved' ste zakončili pesimisticky a asi aj trochu ironicky. Znechutilo Vás to?

- Samozrejme isté nadšenie a následné sklamanie opadlo. Nie na dlho. Ožilo to spontánne. Ale ja sa teším, že to podporili obyčajní ľudia z našej farnosti, nie tí politickí obyčajní ľudia, aby som bol objektívny. O Jozefovi Murgašovi sa hovorí aj po 90. rokoch a dokonca už mu stavajú aj sochy...

3. Ako to teda ožilo?

- Videl som krásne drevené sochy Svätej, alebo dedinskej jednoduchej rodiny v Riečke a v Kordíkoch. Vypílili tam lípy a potom ten istý rezbár z Polomky robil aj v Tajove bustu pána učiteľa Šeba a sovu múdrosti. Tam som sa s ním zoznámil - s Martinom Kálmanom. Jemu aj pani starostke som predstavil svoj plán, ktorý zrazu ožil a mal, myslím, veľkú všeobecnú podporu. Začali sme vypílením lípy, aby vznikol bezpečný priestor a aby bolo drevo. Potom sme plán zmenili. Lipové drevo vystriedalo dubové, ktoré je v exteriéri trvácejšie. A potom to už išlo, aj trochu nešlo a zase išlo až do 24. júna 2022!

4. Kedy začal pán rezbár Mgr. Art. Martin Kálman vyrezávať?

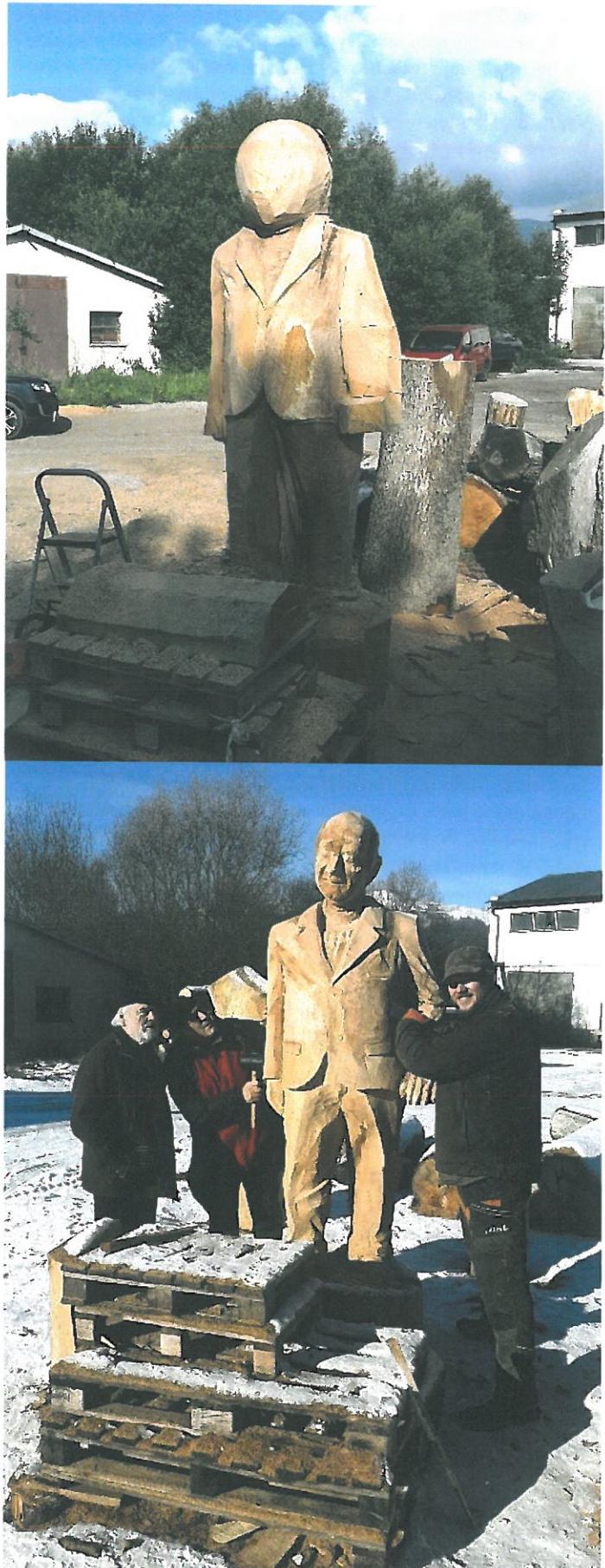
- No najskôr musel zohnať hrubé, zdravé a vhodné drevo dlhé cca 2,7m s priemerom 1m. Už to bol kumšt. No a rezať, píliť začal v auguste 2021. Ako postupne odstraňoval nepotrebné drevo, z pŕa sa začal rodíť - vyuvíjať a tvoriť nás vytúžený Murgaš. Som rád, že nám sochu konzultoval a radil aj pán reštaurátor a maliar pán Štefan Kocka zo Skubína. Boli sme na Polomke niekoľkokrát. Aj v nehu a mraze sa pracovalo. Raz bol radiť aj pán maliar a rezbár Ing. Marián Mikloš. Išlo to tak dobre, že skoro hotová socha sa pred Vianocami previezla už do Tajova, kde pod prístreškom čakala na jarné prebudenie, dokončenie.

5. Znie to všetko jednoducho. Neboli žiadne ťažkosti?

- Ale boli. A sme všetci za to vďační. Aj ja, hoci nie som umelec, mal som svoje predstavy. Tiež hore spomínani umelci vytvorili s pánom Kálmanom také priateľské konzilium, kde bol spoločný cieľ a perfektná spolupráca. Čas a termíny s nami neboli kamaráti. Ale všetko to bolo na niečo, veľké a pekné, dobré.

6. Na čo?

- No pôvodne sme sochu, na ktorú sme na transparentnom úcte vyzbievali sumu približne 5.000,-€, chceli osadiť na jednoduchý betónový základ s malou kovovou streškou. Taký bol plán! Ale v máji 2022 prišla zmena. Poprosil som pána Kocku nech mi poradí nejakého architekta

Prvé kontúry sochy

(samozrejme zadarmo), nech mi urobí navrhovanú skicu podstavca a striešky. V polovici mája 2022 mi poradil pána Ing. arch. Mariána Šovčíka, ktorý bol sochou a priestorom pred kostolom v Tajove fascinovaný. O pár dní priniesol prvý návrh kompozície vysielacích veží a sochy. Bolo to krásne, ale pre mňa veľmi vysoké a náročné na realizáciu a financie.

- Asi pochopil moju reakciu a o pár dní mi volal, že chce prísť. Že mal sen a všetko prerobil. A priniesol to, čo je dnes už aj zrealizované. Vypracoval kompletný návrh, dokumentáciu aj so statickým posudkom na stavebné konanie. Patrí mu veľká vďaka! Opýtal sa ma termín kedy to chceme posvätiť. Povedal som, že na Jána. Je renovovaný architekt a povedal "to sa nedá". Ja som mu s úsmevom povedal, že to sa musí dať. A vidíte, že keď ľudia chcú a sú ochotní a nevyhovárajú sa, tak sa naozaj dá. Stal sa malý zázrak.

7. Ako prebiehali práce? Už asi v júni?

- Miško Kalina s bagrom vykopal 2. júna jamu 4x3x1m a ujo Peter Vajs to operatívne hned odviezol na Notársku záhradu. 6. júna sa pozvárala na Králikoch nosná petka a hned nasledujúci deň Miško Hew v spolupráci s obecnou firmou Chlapi s.r.o. zabetónoval prvý domiešavač - 7 m³. Na druhý deň Miško Hew s Milanom Goleckým - Minkesom zašalovali. Potom prišiel druhý domiešavač s najkvalitnejším betónom v okrese. Ja som to ešte večer zakryl pred daždom a ráno bolo už odšalovalé. Večer aj ráno som betón polial, dohodol veci a týždeň sme oddychovali a beón zrel. A chlapi popri tom robili ešte zastávku a iné práce pred Jánskou hostinou.

8. A čo križ, podstavec a impregnácia a náter sochy?

- V nedele 5 dní pred posviackou som vyhlásil, aby sa ľudia modlili, lebo materiál na križ z Česka neprišiel. Ale, niečo odhalíme...
- 20.6. sa dobrúsiла socha a prvýkrát naimpregnovala.
- V utorok (21.6.) o 10-tej prišli "ička" a večer bol križ na Králikoch hotový. Neveril som. Veľká obeta. V stredu sa pozváral podstavec a všetko sa nastriedalo. Vtedy mi už bolo jasné, že to spoločne dokážeme.
- Potom ďalšie nátery, tónovanie a vo štvrtok sme zavreli s políciou cestu z Králik. Prišiel sám skoro najvyšší (policajt). A auto s rukou pán Tóth z Riečky to spolu s našimi chlapmi milimetrovo a presne postavili. V piatok ráno sme s Vajskom (Peter Vajs) traktorom prevezli a osadili sochu, potom ešte ocelové lanká s Jankom Mátkom a bolo to skoro hotové. Čerešničkou na torte bolo, keď Števko Mátk urobil a založil Murgašovi originálne okuliare. Už naozaj

bol ako živý. Veľká radosť a veľká vďaka všetkým. Bolo ich mnoho. Bolo to krásne, bolo to historické. Murgaš sa po 100 rokoch opäť vrátil do Tajova.

9. Kto konkrétnie a aké firmy sa podieľali na inštalácii sochy v tak hektickom finíši?

- Veľa som už prezradil vyššie. Verte mi, všetkých nemôžem prezradíť. Neželajú si to. Sám Boh vie, lebo on vidí aj v skrytostiach a odmení ich. Menovať môžem betónárku Stavoindustrie HSV, Vodný lúč Banská Bystrica a tí nemenovaní, ktorí pomohli... Ďakujem.

10. Nakoniec otázka: Bolo to drahé? Mali ste dosť financií?

- Ako sa to vezme. Len materiál - socha, základ, križ a podstavec - stáli 8.500,-€. Kde je práca a iné?! Zmestili sme sa, vďaka obetavým a ochotným ľuďom do 10.000,-€. Keby to robila firma na klúč, tak by to stálo okolo 25.000 - 30.000,-€. Ja som spokojný a rád.
- No musíme povedať, že polovicu sumy máme na úver. Takže od júla 2022 je opäť aktívny transparentný účet v SLSP SK63 0900 0000 0051 8223 3181. Dávame možnosť spolupodieľať sa tým, ktorí možno zabudli a ešte by túžili. V budúcom číslе zverejnime všetkých darcov. Podotýkam, že prevažná väčšina sú len ľudia z našej farnosti. Zatial žiadne ministerstvo, štátna organizácia, ani firma.
- Na záver chceme ešte doplniť, že súčasťou monumentu bude aj strieška z fotovoltaického panelu, ktorý bude sochu a podstavec osvetľovať. Na podstavec z bočných strán chceme doplniť nerezový reliéf znaku Slovenska a Česko-Slovenska a tiež informačnú tabuľku o autoroch diela (sochár Mgr.Art. Martin Kálman, Ing. Arch. Marián Šovčík, reštaurátor Štefan Kocka a maliar Ing. Marián Miklóš).
- Ďakujeme pekne. Niečo po nás ostane. Za to všetkým Pán Boh zaplatí!

11. Posledná otázka: pán farár, vysvetlili by ste nám ideu, myšlienku tejto umeleckej kompozície?

- To sa dozviete v ďalšom číslе TN v rozhovore s autormi.

Vážený pán farár, ďakujem vám za rozhovor.

S tajovským farárom Mgr. Jozefom Petrikom sa rozprávala a pre históriu zaznamenala Anita Murgašová, šéfredaktorka TN

2. 6. 2022 – výkopové práce (M. Kalina, Peter Vajs, Jozef Púchy - od Voretíkov)

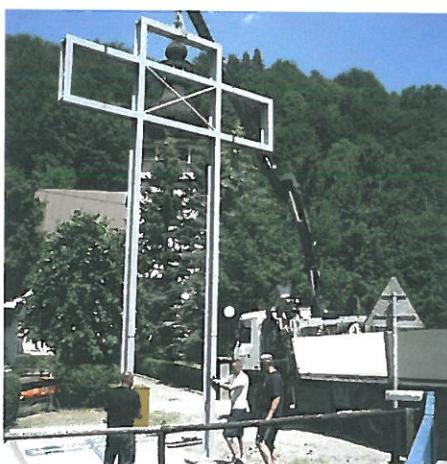
Kozmetické úpravy na soche – Martin Kálman

Impregnácia sochy

Súčasť sochy je už v Tajoze – 23.6.2022

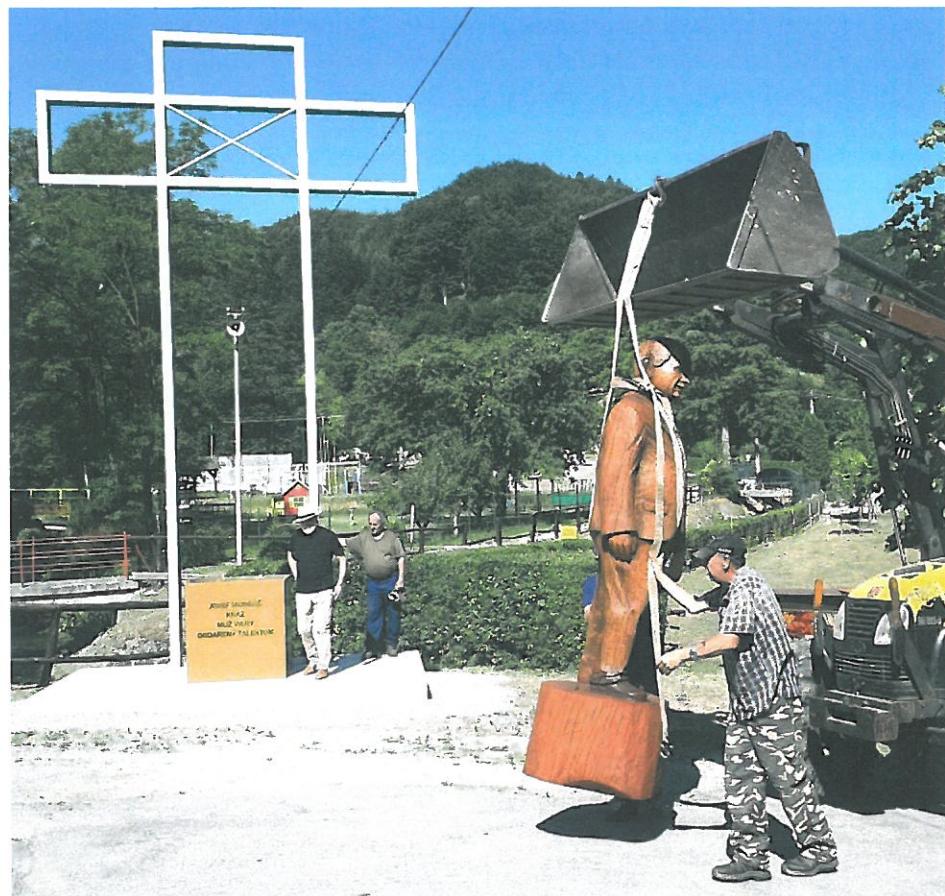
Inštalácia kríža

Kríž stojí, podstavec je osadený

Pán farár Petrik s pracovníkmi Obecného úradu
(Peter Púchy, Jozef Púchy od Voretíkov, Ján Lintner,
Ján Sáder) v Tajove stláhujú sochu na betónový
podklad pred kostolom

Socha pripravená na podestu

(v popredí Jozef Púchy, v pozadí Ing. arch. Marián Šovčík, CSc., Milan Golecký)

Posledná fáza inštalácie sochy

Práca na soche finišuje

Emeritný Mons. Jaroslav Pecha, Th.D. a dekan vdp. Gašpar Hegedűs čakajú na posvätenie sochy Jozefa Murgaša

Tajovský farár – Mgr. Jozef Petrik hovorí genealógiu
tvorby sochy

Ing. Arch. Marián Šovčík, CSc.
spomína na prácu nad sochou

Podákovanie starostky obce Janette Cimermanovej účinkujúcim na podujatiach:

Vzácni hostia, milí Tajovčania, drahí rodáci!

Všetci tu prítomní sme sa dnes stali svedkami historických udalostí, ktoré vojdú do dejín tejto 527-ročnej obce. Dnes sa často skloňovalo slovo hrdosť. Bolo a je namieste. Aj ja som hrdá, že aj v mojom tele koluje tajovská krv.

Dovoľte mi podakovať všetkým, ktorí nám tie vzácne chvíle znásobili krásnom, estetičnom. Krásou slova, krásou piesne, krásou hudby. Nech tieto chvíle sa vo vašich srdciach, pamätiach zachovajú čo najdlhšie.

Za to ďakujeme:

- autorom Monografie: PhDr. Vladimírovi Sklenovi, PhD., Mgr. Anite Murgašovej a Dr. Anne Chlebovcovej,
- moderátorky podujatí: PhDr. Slavomíre Očenášovej-Štrbovej, PhD.,
- účinkujúcim: Anne Murgašovej, Ing. Jánovi Šebovi a Dušanovi Klementovi,
- tvorcom scenárov a rézie: Mgr. Anite Murgašovej a Mgr. Jozefovi Petrikovi,
- technickému zabezpečeniu: Mgr. Matej Gál,
- všetkým tým, čo ostávajú pre Vás anonymnými;

*Posvätenie sochy Jozefa Murgaša emer. Mons. Jaroslavom Pechom, Th.D
a dekanom Gabrielom Hegedúšom*

Zľava: Mgr. Janette Cimermanová - starostka obce, Mgr. Anita Murgašová, PhDr. Vladimír Sklenka, PhD., Dr. Anna Chlebovcová, tajovský kňaz Mgr. Jozef Petrik, Ing. Ján Šebo - predseda Klubov JGT a JM, účinkujúci: Anna Murgašová-spev, PhDr. Slavomíra Očenášová-Štrbová, PhD. - moderátorka a Dušan Klement - fujarista;

Opravený sokel kostola a časť omietky

Jednu májovú nedelu prišiel za mnou pán Ernest Dlhoš a hovorí mi, že štvrtok na Sviatok Nanebovstúpenia Pána bude v Rakúsku štátny sviatok, takže bude doma skôr. Sám mi navrhol, že by chcel namaľovať pred párom opravený sokel, ktorý ešte robil Jaro Šlosser.

A stalo sa. Prišiel spomínany štvrtok a prišiel aj pán v bielych monterkách. Z Rakúska si priniesol kvalitné hasené vápno a farbu. Bol veľmi šikovný a čistý. O dva dni som neveril vlastným očiam. A verím, že aj viacerí ste mali nový krajší pohľad. Kostol ožil.

Potom jeho švagor, maliar Jožko Sedilek, chodil ešte po večeroch maľovať piliere kostola, vstup, vežu a kaplnky. Nakoniec sa mi táto práca zapáčila, tak som ich ešte poprosil, aby dokúpili farbu a urobili ešte viac ako som čakal. A dielo sa podarilo. Tak sme mali na Jána všetko hotové, nielen sochu a kríž. Ďakujem milej aktivite a nápadu hore spomínaných páнов.

Kto chce, hľadá spôsoby ako sa to dá, kto nechce, hľadá dôvody, prečo sa to nedá. Je lenívý a iba kritizuje a sám pre spoločné dobro neurobí nič. Potešíme sa aj v budúcnosti, keď ma niekto podobne oslovi a následne všetkých nás poteší svojou prácou. **ĎAKUJEM...**

Spracovali JP, AM.

Jánska hostina

Takoto bránou mohli Tajovčania znova po troch rokoch prejsť do areálu Jánskej hostiny, kde ich čakali kotly plné pravých tajovských gulášov: hovädzieho, jelenieho, držkového, držkovo-fazuľového, fazuľového.

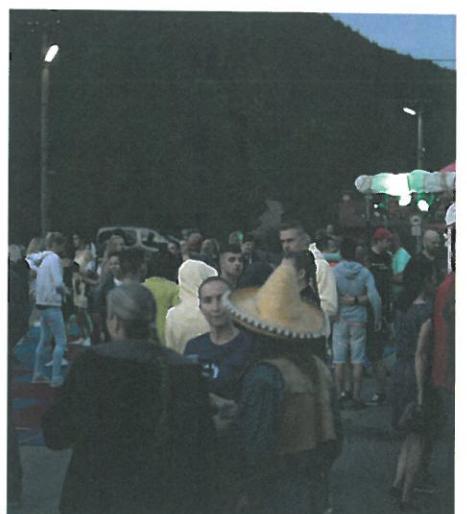

Navarili ho každoročne osvedčený jánski kuchári aj so svojimi asistentkami.

A potom pravý jánsky osviežujúci program pre deti aj dospelých. Pripravili ho dievčenská tanecná skupina, požiarnici z Banskej Bystrice a manželia Bangovci.

Naši jubilanti

APRÍL
Dlhosová Mária
Mišutka Zdenko
Lanák Peter

MÁJ
Lipa Bohumil
Pražienka Michal

JÚN
Skočík Jozef
Jaceková Katarína
Šafranko Ján

Jubilantom blahoželáme! Prajeme pevné zdravie, veľa lásky, spokojnosť, pohodu a šťastný život bez starostí.

Sobás

25. 6. 2022 sa v Kostole sv. Jána Krstiteľa v Tajove zosobášili Peter Spišiak a Ing. Alena Pálinská;

Mladomanželom želáme veľa slnečných rokov v spoločnom žití.

Spomínanie

4. júna 2022 uplynulo 10 rokov, čo nás do večnosti opustila v Tatranskej Lomnici tajovská rodáčka - prastará mama, stará mama a mama - Božena Murgašová (od Petráňov).

Kto ste ju poznali, venujte jej, prosím, tichú spomienku!

Ludia, či poznáte tú časť dediny, kde mačky slobodne sa špacírujú po ulici a vtáky, tie už z jari obsadili všetky antény...?

Nuž dopyt je tu veľký...

Kde ľudia pod strieškami popíjajú dobré víno a ani počasie ich netrápi...
Kde Boh denne zmilúva sa nad ľuďmi a na plecia im kladie toľko, kol'ko uniesť sú schopní...

Kde rastú všetky možné kvety a ich vôni sa nevyrovnaná ani Channel či Givenchy...

Kde čas tu hladká mozoľmi na rukách a vráskami z vysmiatych očí...
Kde štebot radostných detí s ozvenou sa šíri po ulici...

Kde je pokoj, pokoj, pokoj...
Poznáte tú časť dediny..?

Nebudem napovedať..

Veru, tu bežaf sa neopláti, bo toľko krás Vás minie vzápäti.

Nuž príde a prejdite sa, otvorte oči srdca.

Ved' je to len okamih na tejto zemi.

Od spodu až po vrch sa vlezie, není jej konca kraja a vietor jej hrá do tanca.

Počujete ?

Jabriková, Jabriková, Jabriková...aká si len krásna...

Takto vidia, vnímajú novoosídleni Tajov! Takto ho vníma po troch rokoch bývania na Jabrikovej Katarína Founis, ktorá prišla s manželom z Izraela.

Spracovala AM

Receptár Domáca zmrzlina

Potrebné prísady: 175g mäkkého tvarohu, 250 ml šľahačky, 100g čokolády, 60g múčkového cukru, pár kvapiek vanilkového extraktu, citrónová kôra.

Postup:

V stredne veľkej miske si z tvarohu a šľahačky vyšľaháme penu. Potom do nej pridáme strúhanú citrónovú kôru, vanilkový extrakt, cukor a dôkladne premiešame. Pridáme nastrúhanú čokoládu a znova premiešame. Hotovú zmes dáme do zmrzlinovača, ten sa postará o schladenie zmrzliny automaticky.

Ak zmrzlinovač nemáme, celú misu so zmrzlinovou zmesou dáme do mrazničky. Krémovú jemnú zmrzinu dosiahneme intenzívnym opakoványm miešaním a postupným prešľahávaním, ktoré zabráni tvorbe ľadových kryštálikov.

Aby mala zmrzlina požadovanú konzistenciu, je nutné postup šľahania a mrazenia niekoľkokrát zopakovať. Zmrzinu môžeme tiež ochutiť obľúbeným ovocím, prípadne ovocným pyré.

Chutí oveľa lepšie ako kupovaná a výborne osvieží počas horúcich letných dní.

Príjemné osvieženie!

MM

Fotografie do čísla zabezpečili: Mgr. Janette Cimermanová, Dr. Anna Chlebovcová, Ing. Július Murgaš, Mrg. Anita Murgašová, Tatiana Papčúnová, Mgr. Jozef Petrík, Ing. Peter Valach, Ing. Lubica Žabková;

